19/09/2020

Ο χώρος τους Προνάου της Παναγίας Τρυπητής στο Αίγιο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Καλαβρύτων και Αιγιαλείας

Με άρθρο του στη σελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως Καλαβρύτων και Αιγιαλείας ο ζωγράφος Σπυρίδων Κρητικός παρουσιάζει τις παρατηρήσεις του από τις αλλαγές που σημειώθηκαν στις παραστάσεις και στη γραπτή διακόσμηση των τριών ουρανίων στην οροφή του Προνάου στο Ιερό Προσκύνημα της Παναγίας της Τρυπητής.

Συγκεκριμένα ο κ. Κρητικός γράφει:

Παρουσιάζουμε το καταστάλαγμα των παρατηρήσεών μας με αντικείμενο τις αλλαγές που επήλθαν στο κύλισμα του χρόνου στη γραπτή διακόσμηση και στις παραστάσεις που φιλοξενούν οι τρείς ουρανίες στην οροφή του Προνάου στο Ιερό Προσκύνημα της πόλεώς μας, στην Παναγία μας την Τρυπητή.

Ωστόσο, δε θα μπορούσαμε με την ευκαιρία της δημοσιεύσεως του νέου αυτού κύκλου των άρθρων μας στους πάντοτε φιλόξενους χώρους του Ιστολογίου της

Ιεράς μας Μητροπόλεως, να μην αναφερθούμε στο χαρμόσυνο γεγονός της ανακαινίσεως του Ιστορικού Ναού που βρίσκεται σε εξέλιξη. Η χαρά και η αισιοδοξία συντροφεύουν τις σκέψεις μας, επειδή το όραμα για την Ανακαίνιση της Τρυπητής που εξ αρχής έτρεφε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πρώην Καλαβρύτων και Αιγιαλείας και πολυαγαπημένος Γέροντάς μας κ. κ. Αμβρόσιος, επιτέλους, βρίσκεται στην τροχιά της υλοποιήσεως χάρη στις εργασίες που για το σκοπό αυτό έχουν εδώ και αρκετούς μήνες ξεκινήσει.

Ωστόσο, εάν σήμερα η δικαίωση έχει πανηγυρικώς περιβάλλει το Σεπτό Γέροντά μας καθώς και η ικανοποίηση στις καρδιές όλων μας όσων Τον αγαπούμε, δε συνέβαινε το ίδιο κάποια χρόνια πριν, όταν το ζήτημα της ανακαινίσεως της Τρυπητής (ένεκα των κακεντρεχών αντιδράσεων συμπολιτών μας) έμοιαζε προς στιγμήν υπόθεση χαμένη, ποτέ όμως στα μάτια και στη φλογερή και αγωνιστική ψυχή του Σεβασμιωτάτου Πατέρα μας! Στις 23 Μαρτίου 2013, κατά την περίοδο που επικρατούσε η απογοήτευση και η αδράνεια, στην Τοπική Εφημερίδα «Το Βήμα της Αιγιάλειας» δημοσιεύσα άρθρο με τίτλο «Η αναγκαιότητα της αναμόρφωσης του Ιστορικού Ναού της Τρυπητής», που συνοδευόταν από Επιστολικό Δελτάριο των αρχών του 1900, το οποίο συνοδεύει και το παρόν άρθρο. Μεταφέρω εδώ το τελευταίο τμήμα του άρθρου εκείνου: … »Η απαράδεκτη εγκατάλειψη που περιβάλλει τον ιστορικό ναό της Τρυπητής αναδεικνύει επίκαιρο όσο ποτέ και επιτακτικό το προσωπικό όραμα του Σεβασμιωτάτου για την ανάπλαση του μνημείου. Η πρόσφατη, υποδειγματική ανακαίνιση των Ιερών Μονών Παμμεγίστων Ταξιαρχών και Μεγάλου Σπηλαίου αλλά και η ανέγερση με δική Του πρωτοβουλία, στα τριάντα πέντε χρόνια της παραμονής Του ανάμεσά μας τόσων πολλών Ιδρυμάτων στο Αίγιο και τα Καλάβρυτα, φανερώνει πως ο Σεβασμιώτατος γνωρίζει να βρίσκει το δρόμο, προκειμένου να υλοποιήσει το στόχο που κάθε φορά θέτει. Το όραμα του Σεβασμιωτάτου για την Τρυπητή, θα έπρεπε εδώ και χρόνια να είχε υλοποιηθεί, απ’ όταν ο ίδιος άρχισε να δραστηριοποιείται, να αναλώνεται και να κοπιάζει για τον σκοπό αυτό.

»Η ξιπασμένη καυχησιά όσων φίλων συμπολιτών που κομπάζουν ακόμα και σήμερα, πως οι ενέργειες του Σεβασμιωτάτου για την αναμόρφωση της Τρυπητής «πάγωσαν» λόγω της δημόσιας παρέμβασής τους που εκφράστηκε παλαιότερα με τα άρθρα τους στον Τοπικό Τύπο, προκαλεί θλίψη. Συγχέουν οι φίλοι αυτοί, την αδιαμφισβήτητη αγάπη τους και το ενδιαφέρον τους για την Τρυπητή, με το φόβο και την αμηχανία τους μπροστά στο Καινούργιο, που αναμφιβόλως πρέπει να επέλθει. Στην αγωνία τους να προλάβουν τυχόν αλλαγές, ανακηρύσσουν εαυτούς φρουρούς της ανέπαφης διατήρησης της Τρυπητής στο μέλλον, ως έχει, προβάλλοντας την αγάπη που οι ίδιοι τρέφουν για το μνημείο, παραβλέποντας ωστόσο την αγάπη που και ο Σεβασμιώτατος τρέφει για την εκκλησία αυτή, στους

ιερούς χώρους της οποίας ο Προκάτοχός του κυρός Γεώργιος ο Πάτσης, την Κυριακή 16 Απριλίου 1978 κατά τον τελευταίο Κατανυκτικό Εσπερινό της χρονιάς εκείνης ανέσυρε από το δικό του τράχηλο το Αρχιερατικό του Εγκόλπιο το οποίο στη συνέχεια εναπέθεσε στον τράχηλο του προσκεκλημένου επισήμου ομιλητού της Ακολουθίας Θεοφιλεστάτου Αμβροσίου Λενή (τότε Τιτουλαρίου Μητροπολίτου της Πάλαι Ποτέ Διαλαμψάσης Επισκοπής Ταλαντίου) προχειρίζοντάς τον με τη θαυμαστή, διορατική και μεταφυσική αυτή ενέργεια ως τον άξιο διάδοχό του.

»Καλώ τους φίλους αυτούς να παρατηρήσουν με προσοχή σε μια νέα επίσκεψή τους στην Τρυπητή, τις φθορές που έχει επιφέρει ο χρόνος στο μνημείο. Τους καλώ να παρατηρήσουν κάθε ράγισμα στους τοίχους, κάθε ξήλωμα στους σοβάδες, κάθε ξεκόλλημα στις κορνίζες και κάθε ξεφλούδισμα στα χρώματα και στη συνέχεια να μεταφράσουν τις φθορές σε μέρες, σε μήνες και σε έτη, να υπολογίσουν και να μας πουν, πόσος καιρός έχει χαθεί από τότε που το μνημείο θα έπρεπε να είχε ήδη αναστηλωθεί.

»Αυτοί, οι δύο – τρείς φίλοι συμπολίτες, οι οποίοι μονίμως γκρινιάζουν, δυστροπούν και διαφωνούν, μόνο και μόνο για να γκρινιάσουν, να δυστροπήσουν και να διαφωνήσουν, ήρθε, ίσως, η ώρα να σιωπήσουν….

»Η ανακαίνιση της Τρυπητής, δε συνιστά ζήτημα που αφορά μόνο τους πιστούς, φιλακόλουθους και θρησκευόμενους συμπολίτες μας. Αφορά όλους τους Αιγιώτες, όλους τους Αιγιαλείς. Ο ιστορικός αυτός ναός αποτελεί θρησκευτική, λατρευτική και καλλιτεχνική πολιτιστική κληρονομιά, όλων. Δε μπορούμε αφ’ ενός, να αισθανόμαστε υπερηφάνεια για την εκκλησία που κάνει το Αίγιο γνωστό στο Πανελλήνιο και αποτελεί τον πόλο της έλξης τόσων επισκεπτών και προσκυνητών όχι μόνο κατά την ημέρα της Ιεράς Πανηγύρεως, αλλά και καθ’ όλη τη διάρκεια του έτους και αφ’ ετέρου, να επιτρέπουμε να οδηγούνται οι επισκέπτες μας να προσκυνήσουν ναό, που αντανακλά την εγκατάλειψη και την αδιαφορία.

»Οι καιροί «ου μενετοί». Οι φθορές που ο χρόνος συνεχώς αποτυπώνει στο μνημείο της Τρυπητής θα πρέπει να μας κάνουν να πάψουμε να είμαστε παθητικοί και αμέτοχοι θεατές, αδιάφοροι και ανενεργοί, κλεισμένοι στο καβούκι των προσωπικών μας προβλημάτων. Ας αφυπνιστούμε κι ας κατέλθουμε στον Αγωνιστικό Χώρο για να ανταμωθούμε εκεί με το Σεβασμιώτατο, που πρώτος αυτός και από την πρώτη στιγμή έχει κατέλθει, ας συστρατευθούμε μαζί Του και ας Τον βοηθήσουμε στην προσπάθειά Του για την αναμόρφωση του μνημείου, καθείς με τις δικές του δυνάμεις.»

Αίγιον, Σεπτέμβριος 2020

Σπυρίδων Κρητικός, Ζωγράφος